

[Finansministeren.]

ling af denne beskedne statsbeskatning af ejendomme bør finde sted og afløses af en udvidet kommunal grundbeskatning, men jeg må understrege, at der nok i forbindelse hermed tillige vil være anledning til at overveje eventuelle ændringer i byrdefordelingen mellem staten og kommunerne.

Regeringens videre bestræbelser med hensyn til omlægning af ejendomsbeskatningen mener jeg næppe vil komme til at afvige fra, hvad der er anført i beslutningsforslaget. Jeg må dog stærkt understrege, at regeringens fremsættelse af lovforslag om ændringer i ejendomsbeskatningen naturligt må afvente, at forenklingssudvalget får afsluttet sit arbejde. Jeg har imidlertid af udvalget fået oplyst, at udvalget bestræber sig for at få arbejdet afsluttet i løbet af denne måned. Når betænkningen fra udvalget foreligger, vil regeringen snarest fremsætte lovforslag i folketinget, og om muligt vil lovforslag derfor blive fremsat allerede inden folketinget skilles til sommer.

Om folketinget på denne baggrund vil finde det nødvendigt at vedtage det foreliggende forslag til beslutning, skal jeg på denne baggrund for min del undlade at tage stilling til.

Ordføreren for forslagsstillerne (A. C. Normann): Jeg vil begynde med at takke den højtærede finansminister for den tilslutning, hans udtalelser indeholdt, både til tanken om at aftrappe statsejendoms-skylden og få den afskaffet og om overførelsen til kommunerne af det provenu, staten hidtil har oppebåret af alle former for skat på fast ejendom. Den almindelige sognekommunale og bykommunale grundskyld, for tiden varierende fra 10 til 35 promille, som den højtærede minister nævnte, men som i enkelte kommuner er noget højere i kraft af dispensationer, og de 24-25 promille i bykommunerne, udgjorde i skatteåret 1963-64 365 mill. kr., og det er en væsentlig del af det provenu, som kommunerne oppebærer i skatterne på fast ejendom.

Hvis jeg lige må have lov til at rekapitulere, hvilke former for skat dette forslag kommer til at dreje sig om, er der dernæst den amtskommunale grundskyld på vistnok ca. 82 mill. kr., hvoraf staten som led

i landbrugsordningen har betalt en del, og som udskrives med maksimalt 14 promille af grundværdien.

Dertil kommer den noget sjældnere påagtede tillægsgrundskyld, der, hvis kommunerne beslutter det, kan udskrives med maksimalt 10 promille på sådanne ejendomme, hvis ejer eller forpagter bor i en anden kommune, og som kun drejer sig om ganske få penge, vistnok ca. 1 mill. kr. for hele landet.

Så er der den ejendomsskyld, der fikseredes i 1961, og som skal aftrappes til 0 over en periode på 28 år, og som indbringer 212 mill. kr. — når jeg siger „indbringer“, gælder det afvigte skatteår — til by- og sognekommunerne og godt 50 mill. kr. til amterne.

Endelig er der den særlige dækningsafgift, som by- og sognekommunerne kan afkræve enten ejendomme, der ejes af det offentlige og er fri for kommunal ejendomsbeskatning, eller ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, fabrikker, hoteller eller lignende formål, som eventuelt påfører kommunerne en betydelig udgift. Den andrager 32-34 mill. kr., som hidtil har været fordelt mellem alle 3 kommunegrupper.

Disse skatter indbringer altså noget over 700 mill. kr., og de er i forvejen kommunale. Kun den del deraf, som udskrives på bygninger, og som ikke er under afvikling, er der tænkt på i det foreliggende forslag, idet det så var tanken at søge det pågældende beskedne beløb overført fra bygnings- til grundskyld. Jeg håber — og min forventning derom er steget efter den højtærede finansministers tale — at der kan findes en praktisk fremkommelig måde at gøre det på.

Som tillæg til denne kommunalbeskatning har vi så statsbeskatningen af ejendomme — jeg ser her bort fra kapitalvindingsskatten og grundstigningsskylden, der stadig virker, idet den sidste dog er under snarlig afvikling — og her drejer det sig især om den almindelige statsgrundskyld, der udskrives med 6 promille og indbringer ca. 95 mill. kr. Jeg har allerede ved fremsættelsen begrundet, hvorfor forslagsstillerne mener, at dette beløb bør overføres til kommunerne; og andre partier har givet principiel tilslutning hertil.

For bykommunernes vedkommende vil den måde, hvorpå det eventuelt kan ske,